

Llegir... reflexionar... pregar... escoltar... actuar...

FORMACIÓ PERMANENT

Text bíblic: JESÚS COMENÇA EL TREBALL PASTORAL A LA GALILEA – Mc 1, 12-15
1r Diumenge de Quaresma, any B.

Immediatament l'Esperit empenyé Jesús cap al desert. Hi va passar quaranta dies, temptat per Satanàs; s'estava entre les feres, i els àngels l'assistien.

Després que Joan fou empresonat, Jesús anà a Galilea i anunciava la bona nova de Déu. Deia:

— S'ha complert el temps i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova.

-AQUÍ I AVUI-

***Has pensat mai que Jesús sentí la temptació tota la seva vida temporal?
A la vida hi ha tota mena de temptacions. Tu, ¿quines en sents més a prop?
Què et suggereix la Paraula avui?***

Marca't un temps per a llegir les introduccions i notes comentari de la teva Bíblia referents al text de la Lectio d'avui. Si és el cas, consulta els mapes, vocabularis o índex temàtic que la teva Bíblia, si és actualitzada, t'ofereix. Llegeix també, amb atenció, els comentaris d'aquesta Lectio. Ara bé, aquestes consultes o aclariments no els realitzis durant el teu temps interioritzat de LECTIO DIVINA. Són complements externs de Formació Permanent.

COMENTARIS:

-EL TEXT-

Marc en aquesta escena, com en tot el seu Evangeli, és simple en la redacció i profund en la intenció. Cal entrar en la simbologia d'aquests noms: Esperit, desert, Satanàs, feres i àngels. Ell ens ho sintetitza en dos simples versets.

-EL CONTEXT-

Jesús viu amb intensitat la seva condició humana. Té consciència clara de la seva Filiació Divina, però això no anul·la la realitat del seu fons vital de vivències, pulsionals i emocionals, la seva vitalitat, el jo individual i la projecció a l'exterior de la seva persona vers la naturalesa i el proïsme, etc. El seu cervell es va configurant per situar-se en el punt dolç entre la seva realitat temporal i la infinitud divina de la seva persona. Tot plegat no li seria fàcil, per això necessitava tantes estones de reflexió i pregària.

Fou a l'àrea de recés, conversió i espiritualitat de Joan Baptista, a les voreres del riu Jordà, on Jesús trobà definida la seva missió i compromís de cara a la predicació de la Bona Nova, va veure molt clar què havia de fer i com s'hi havia de comprometre.

Quan Herodes empresonà Joan, segons Marc, Jesús comprengué que li havia arribat el torn de llançar-se a la pastoral i anunciar el Nou Regne. L'àrea de Joan era al sud del riu Jordà, entre el Mar Mort i Jericó, no massa lluny de Jerusalem. Si Jesús començava a predicar en aquesta mateixa àrea, tenia clar que no tardaria gaire en ser acorralat i frenat pels poders del moment: el Temple i els romans. Per això va decidir seguir riu Jordà amunt, cap a la Galilea.

Però veia que la missió que havia d'iniciar era essencial i havia d'anar a totes. Per això determinà romandre encara uns dies, o setmanes, de recolliment personal, als voltants desèrtics de l'oasi de Jericó. Marc ho relata molt simplificat: quaranta dies sotmès a proves de Satanàs tot vivint entre feres mentre que els àngels el servien. No diu res més. Mateu i Lluc amplien el relat amb una conversa tensa entre Jesús i Satanàs, són les tres temptacions...

Marc evoca els quaranta anys de desert del poble d'Israel des que sortí d'Egipte fins que entrà a la terra promesa. El desert és un lloc de prova on s'han de prendre decisions. Israel, a ple desert, es desesperà diverses vegades tot desconfiant de Moisès i de Déu mateix. Jesús, en canvi, s'abandona a la providència del Pare.

Podem conjecturar raonablement que Jesús feu aquest recés en solitari uns quants dies, no cal que siguin quaranta. Passats aquests dies ascendí Jordà amunt vers la Galilea. En realitat, el desert de solitud i proves, entre feres, van ser els seus anys de pastoral, passió i mort fins que no entrà en la seva Pasqua. Els enemics, que el portaren a la creu, queden personificats en la figuració bíblica del mal: Satanàs. La figuració dels àngels que el servien ens evoca les estones íntimes de pregària als matins, la fe de la gent senzilla, el seguiment confiat dels deixebles tot i que no l'acabaven d'entendre... i sobre tot el servei dels àngels en obrir-li de bat a bat les portes lluminoses de l'Amor Etern quan va expirar a la creu.

Mateu i Lluc, amb finalitats catequètiques, comentaran l'experiència del desert i hi posen més detalls, però la redacció de Marc n'és el fonament.

Em permeto una explicitació sobre els animals salvatges del desert. En les expedicions que jo havia fet amb Ictus Voyages de París al desert del Sinai, totes les nits dormíem al ras, sobre la sorra mateixa d'aquells deserts. El guia beduí ens recordava que, en despertar-nos al matí, no sortíem de seguida del sac de dormir sinó que primer, suaument, dobleguéssim cap amunt els dos laterals de la "colxoneta" sobre la que reposàvem, per si durant la nit algun "vitxo" s'hi hagués aixoplugat... Una segona experiència va ser al campament beduí de Wadi El Raha, a prop del Monestir de Santa Caterina, on els beduïns que hi són instal·lats havien col·locat sobre el terra, dibuixat amb pedres, un escorpí enorme, d'uns 12 metres de llargària. Aquell "tòtem" feia fugir escorpins i escurçons de la seva àrea de vivència...

Ens cal tenir cura de no quedar-nos en pintures i estampes de la superfície literària de les escenes dels Evangelis com si fossin catequesi definitiva. Si no hi ha una Formació Permanent ens quedarem amb la "pell" externa de les descripcions.

La PERSONA DE JESÚS és CAMÍ, VERITAT I VIDA per als qui vulguin seguir-lo. Marc ens ho explica i proposa breument, amb tota claredat.

-COMPLEMENTS DE L'EVANGELI-

Primera lectura, Gn 9, 8-15: "...Jo faig lo meva aliança amb vosaltres..."

Pregaria amb el salm 25 (24): "...Encamineu-me en la vostra veritat, instruiu-me..."

Segona lectura, 1Pe 3, 18-22: "...va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu".

TEXTOS PARAL·LELS: Mt 4, 1-17 / Lc 4, 1-15

Claret

ANTON M. VILARRUBIAS i CODINA

MISSIONERS CLARETIANS C/ Roger de Llúria 5 6 2 08010 BARCELONA

antonvil.codina@gmail.com